

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. An alienatio rei Ecclesiasticæ prohibitæ alienari, si facta sit sine legitima causa, & forma, seu solemnitate requisita, sit valida, etiam non sit licita?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

duo requiruntur, iustæ causæ scilicet, & certæ solemnitates. Ad causas quodd atinet, communiter enumerantur quatuor, necessitas scilicet evidens, ut si ad debita Ecclesiæ dissolvenda alienatio necessitata foret. Evidens utilitas Ecclesiæ, ad evidenter meliora, & utiliora Ecclesiæ comparanda. Pietas, in redemptionem captivorum, aut sublevandam gravem pauperum necessitatem; & incommoditas denique, ut si plus damni ex tali retentione, quam utilitatis Ecclesiæ timeri deberet; reduci quidem hæc postrema ad secundam causam posset, placuit tamen eam distinctam ponere, ut cum aliis loquamur, *can. Terrulas 53. can. 12. q. 2.*

§. II.

Quæ forma servanda sit, sive quæ iuris solemnitates requirantur, ad rei Ecclesiasticæ alienationem?

Primo requiritur ad licitam talium, & perpetuam alienationem, si Ecclesia illa Capitulum habet, tractatus procedens cum Capitulo collegialiter congregato, ut deliberetur, dum iusta causa alienationis faciendæ adsit. *Can. Sine exceptione 52. Causa 12. q. 2. & c. Dudum 1. h. t. in 6.* Secundo requiritur, consensus Capituli, aut majoris saltem partis, juxta *cit. Canon. Sine exceptione*, & quidem illius Capituli, de cujus, quoad res suas Ecclesiasticas, alienatione agitur (si tamen Capitulum habeat, quod si enim nullum Capitulum, aut nullos Beneficiatos Ecclesia illa habeat, solius Rectoris alienantis, & Episcopi auctoritatem præstantis, consensus sufficit) ita ut sine legitimo consensu facta alienatio non te-

neat, quamvis per constitutionem Laicorum approbetur. *c. Cum Laicis ult. h. t.* Tertio requiritur, de jure communi subscriptio Capituli, seu Conventus, *Can. cit. Sine exceptione*. saltem in illis casibus, ubi plenum dominium transfertur; hodie tamen juxta receptam consuetudinem sufficit subscriptio Notarii, qui in instrumento alienationis testetur de consensu Capituli, vel ut in defectum subscriptionis, si nec Notarius fuerit adhibitus, sigillo Capituli instrumentum alienationis roboretur, & constet, vel probatum sit, tractatum Capituli, & consensum intervenisse, juxta regulam communem, quæ vult solemnitates extrinsecas requisitas, non ex nuda narratione haberi, sed ex ea probata, aut manifesto facto, ut ne occasio præbeatur, eludendo tales leges, nisi diuturno tempore, quod Iudicis arbitrio definiendum relinquitur, juxta rei alienatæ qualitatem, instrumentum tale impugnatum non fuerit, ut pro valore alienationis, & requisitis solemnitatibus sit præsumptio, quæ in rebus antiquis multam auctoritatem habet. Quarto denique requiritur, ut interveniat auctoritas, sive consensus legitimi Superioris, ut paulo post videbitur.

§. III.

An alienatio rei Ecclesiasticæ prohibita alienari, si facta sit sine legitima causa, & forma, seu solemnitate requisita, sit valida, etiam si non sit licita?

Alienatio rei Ecclesiasticæ prohibita alienari, quamvis forma, & omnis solemnitas à jure præscripta, adhibita fuerit

fuerit, Si tamen iusta causa non adsit, ipso iure irrita, & nulla est, c. 1. h. t. in 6. Clement. 1. & Extravag. unica. eodem. quando enim duo requiruntur ad valorem actus, uti in nostro casu, iusta causa, & debita forma, alterutrum solum non sufficit. Et hinc etiam ipso iure nulla est alienatio rei talis prohibita alienari, si iusta quidem causa interveniat, desit tamen requisita solemnitas, c. Si quis 6. juncta Glossa V. ab initio h. t. non quidem quasi iure naturæ, & in foro conscientie nulla sit, ita ut, qui sine solemnitatibus à iure præscriptis, à legitimo tamen Superiore, sine fraude & dolo, ex iusta causa, rem Ecclesiæ acquisivit, retinere eam non possit, aut fructus illius, donec repetantur, sed quòd in foro externo, contra repetentem tales res Ecclesiæ, sine solemnitatibus requisitis alienatas, non detur exceptio, & contractus initus omnino rescindendus sit: quamvis enim iura potuissent contractum talis alienationis nullum etiam in foro conscientie facere, non est tamen facile hoc præsumendum, nisi exprimat, quòd in nostro alienationis casu non fit; & hinc fatentur Auctores, quòd sola subsequens ratihabitatio Conventus (absolutè etiam quoad forum externum) alienationem validam facere possit. c. Cum nos 3. De his. que fiunt à Pralat. &c.

§* * §

§. IV.

An Prælati sine consensu Lati-
tuli, aliisque iuris solemnitatibus,
renunciare possit hereditati, vel legato
rei immobili, aut mobili præ-
tiosa relicto Ecclesiæ?

Respondetur probabilem esse
sententiam esse, quòd non
validè renunciare, non adhibitis
sitis solemnitatibus, quia renun-
ciatur in hac Ecclesiæ favorabili
ria, speciem alienationis habet, pro-
bilitatem tamen sententiam, & im-
muniorem esse, quòd possit sine
quisitis à iure ad alienationem
ciendam solemnitatibus, vel re-
pudiare Prælati, tam hereditatem,
quàm legatum suæ Ecclesiæ
atum, quia talis repudiatio non est
natio, quæ in diminutione bono-
rum propriorum consistit, sed potius
quisitio lucri, neque enim. Iam
non acquirere lucrum, & rem suam
sibi quæsitam perdere; & quæ-
sita in specie rei dominium ante
hereditatem, ab ipsa die, quæ
moritur, legatario acquiritur, ut
diatio talis postea subsequens ac-
jam rei videatur alienatio, donec
tamen tale à die illa perfectè non
acquisitum, sed sub conditione
repudiaverit, ita ut si postmodum
tione nunquam censetur acquiritur
argu. L. Si sponsus 5. §. Si maritus
ff. De donat. inter vir. & uxor. Et
Quod autem §. Proinde, Et §. Sed
illud. ff. Quam fraud. credit. Et L. Pro-
na 63. §. Sed nec heredem. ff. ad legem